

Té importància la independència?

Pere Miret, economista i membre de la Sectorial d'Economia de l'Assemblea Nacional Catalana.

“...el Sr. Borrell, exministre del Govern espanyol, i el seu cor d'imperialistes espanyols intenten minimitzar l'impacte econòmic positiu de la independència de Catalunya no respectant la veritat. [...] per al càlcul de les balances fiscals [...] el Sr. Borrell fa trampes.”

A mitjan juliol es va presentar al Col·legi d'Economistes de Catalunya un número monogràfic de la prestigiosa *Revista de Catalunya* sobre l'*Impacte econòmic de la independència*. Les conclusions són clares: la independència de Catalunya no solament és viable, sinó que proporcionaria més benestar als seus habitants.

Tanmateix, el Sr. Borrell, exministre del Govern espanyol, i el seu cor d'imperialistes espanyols intenten minimitzar l'impacte econòmic positiu de la independència de Catalunya no respectant la veritat. Aquests senyors deuen pensar que: “Si una mentida es repeteix moltes vegades, acaba passant com a veritat”.

En aquest article em centraré en un punt de l'argumentari del Sr. Borrell contra el dèficit fiscal català en relació amb l'Estat central. Diu el Sr. Borrell, en base a les dades agregades de les administracions públiques de Catalunya del 2015 de la Generalitat, que la diferència entre els impostos que paga Catalunya i el que rep és un “petit excedent” i no els 16.000 milions d'euros de dèficit fiscal. Aquest “petit excedent” suposa que Catalunya hauria estat un dels pocs països de la Unió Europea amb superàvit fiscal, quan el conjunt dels països de l'àrea de l'euro va tenir un dèficit públic del 2,1% del PIB i Espanya del 5,1% del PIB.

D'altra banda, la xifra dels 16.000 milions d'euros de dèficit fiscal no correspon a un any en concret, sinó a una mitjana al llarg del cicle econòmic, que reflecteix l'efecte permanent o estructural. Per això, per al càlcul de les balances fiscals es fa el que s'anomena “neutralització” del desequilibri pressupostari de l'Estat central. El Sr. Borrell argumenta que això no és correcte i només considera vàlides les xifres sense neutralitzar. Però això és fals. Es podria pensar que el Sr. Borrell no ho ha entès. Nogensmenys, s'ha explicat moltes vegades; per tant, hem de concloure que el Sr. Borrell fa trampes.

La “neutralització” del desequilibri pressupostari és necessària per a evitar distorsions i hi ha tres raons per a això, que són equivalents. Primera, en una situació de dèficit públic de l'Estat central, si no es fes la neutralització podria donar-se la circumstància que tots els territoris tinguessin superàvit fiscal amb l'Estat central, la qual cosa no permetria analitzar els fluxos entre territoris per l'acció del sector públic central.

La “neutralització” consisteix a ajustar considerant un pressupost de l'Estat central equilibrat, sense dèficit ni superàvit. Si l'Estat central en un any determinat té més despeses que ingressos té un dèficit, que s'haurà de finançar amb deute. Aquest deute s'haurà de pagar amb els ingressos futurs. La “neutralització” de les balances fiscals té en compte això. Això és important, a no ser que es pensi que els deutes no són importants perquè s'han de pagar en el futur. Potser això pot explicar que l'empresa

Abengoa, de la qual és conseller el Sr. Borrell, es va situar al caire de la fallida per sobreendeutament. En tercer lloc, el que fa la “neutralització” és equivalent a considerar una mitjana al llarg del cicle econòmic, suposant que els exercicis amb dèficit públic es compensen amb anys amb superàvit.

Segons les últimes dades de les balances fiscals publicades per la Generalitat el maig d'enguany i referents al 2012, la mitjana del dèficit fiscal de Catalunya amb l'Estat central dels 26 anys que van del 1986 al 2012 pel mètode del flux monetari va ser del 8,0% del PIB, que al nivell actual del PIB suposa més de 17.000 milions d'euros. Això són uns 2.300 euros per cada ciutadà català que anualment surten i no tornen cap a Catalunya.